

omtalte Afgang i Finantsernes Indtægt. Medens saaledes Udvalget ikke har gjort nogen Indstilling imod Lovudkastet i dets Heelhed, har man dog tilladt sig at stille forskellige Forslag, og deriblandt vil der navnlig findes et, der gaaer ud paa at nedsætte den paatænkte Arveafgift for en vis Klasse af Slægtninge, nemlig Sødsfende. Det er forekommet Udvalget, at de Grunde, der i Lovudkastets Motiver ere anførte for en Forhøielse af Arveafgiften, navnlig fra $4\frac{1}{2}$ pCt., som den nu er i Sidelinien med en Undtagelse, som jeg ret strax skal komme til at berøre, til 7 pCt., ikke ere tilstrækkelige til at begrunde en saadan Forhøielse. Det hedder nemlig, at Arv udenfor den lige Linie enten kommer aldeles uventet, eller dog uden at vedkommende Arving dertil har nogen i Lovgivningen hjemlet Adkomst, som kan give ham grundet Anledning til at gjøre Regning paa samme eller nogen Deel deraf. I Forholdet mellem Sødsfende finder der imidlertid vistnok jevnlig et saadant inderligt Samliv Sted, at man ingenlunde kan sige, at den Arv, der kan komme fra den ene Broder eller Søster til den anden, kommer aldeles uventet eller usorandiget. Dette Slægtskabsbaand betragtes jo ogsaa i Lovgivningen med saadanne Bine, at man ikke i Medfør af den kan sige, at den ene Broder eller Søster ikke virkelig skulde kunne gjøre Regning paa at faae Deel i den Formue, som hans Broder eller Søster maatte efterlade ved sin Død. Man har altsaa meent, at Arveafgiften ikke skulde forhøies ved Arv fra Sødsfende; man har tværtimod, som det vil sees, foreslaaet en lille Nedsættelse med Hensyn dertil. Som jeg før bemærkede, er nemlig Arveafgiften for Sødsfende med en enkelt Undtagelse nu $4\frac{1}{2}$ pCt., nemlig den halve Procent, som skal svares i alle Tilfælde af Arvesald, og desuden 4 pCt., som efter Forordningen af 1792 skal erlægges, hvor Arven tilfalder Andre end Egtefæller, Forældre og Descendenter i lige Linie m. v. Udvalget har foreslaaet, at Arveafgiften for Sødsfende kun skal være 4 pCt., der bliver altsaa forsaavidt en Nedsættelse af $\frac{1}{2}$ pCt., men i Forbindelse dermed har man tillige troet, at det vilde være rigtigt at høve den Ulighed, som nu finder Sted i Henseende

til Besfatning af Arv, der tilfalder Sødsfende og disses Børn. Ifølge Forordningen af 1792 bliver nemlig 4 pCt. Afgiften ikke at svare af Arv, der tilfalder Sødsfende, forsaavidt de arve i Forbindelse med, som det hedder i Forordningen af 1792, deres Moder. I dette Tilfælde svares der altsaa kun en halv Procent, men naar Sødsfende arve alene og ikke i Forbindelse med Fader eller Moder, svares der $4\frac{1}{2}$ pCt. Denne Forskjel har man ikke antaget at være vel begrundet; den hænger sammen med den tidligere Arvelov, hvorefter Sødsfende og deres Børn i Forbindelse med Moder udgjorde en særegen Arvegangsklasse. Arveloven er jo, som det vil være de ærede Medlemmer bekendt, i Aaret 1845 væsentlig forandret, saaledes at navnlig Sødsfende nu komme til at arve i Forbindelse saavel med Fader som med Moder, naar en af Forældrene er død; en af Forældrene tilligemed Sødsfende og deres Børn udgjøre tilsammen en Arveklasse, og det gjør fremdeles ikke noget til Sagen, om begge Forældre ere døde Sødsfende og deres Børn høre i alle Tilfælde, naar ikke begge Forældre leve, til anden Arvegangsklasse. Men ligesom den ældre Bestemmelse om Arveafgiften hænger sammen med den ældre Arvelovgivning, som er hævet, saaledes har man ogsaa meent, at den Forskjel, der opstilles, i og for sig ikke er vel begrundet; der synes ikke at være nogen Grund til, at en Broder eller Søster skal betale en større Arveafgift af den Arv, der tilfalder dem, fordi begge deres Forældre ere døde, end naar en af Forældrene lever. Man har altsaa meent, at man ved denne Leilighed burde udjævne den Forskjel, som er tilstede med Hensyn til Arveafgiftens Erlægelse i Sødsfende-Linien; men naar man ved denne Leilighed vilde udjævne denne Forskjel, saa ligger deri formeentlig en Grund mere til snarere at nedsætte Arveafgifterne for disse Slægtninge end til at forhøie dem. Udvalgets Forslag, der altsaa gaaer ud paa at sætte Arveafgiften for Sødsfende til 4 pCt. i det Hele, og det uden Hensyn til, om Sødsfende arve tilligemed en af Forældrene eller de arve, efterat begge Forældrene ere døde, troer jeg heller ikke vil kunne vække nogen Betænkelighed med Hensyn til Finantserne. De Tilfælde, hvori Sødsfende arve tilligemed